

بررسی تاثیر پوزولان تراس در خواص مکانیکی و برخی از پارامترهای دوام بتن

صدیقه حسن پور، شقایق سادات حاجی و ثوق، شیرین بیدگلی، بهناز نوین فرد^۱، علی اکبر رمضانیاپور^۲، ابراهیم قیاسوند^۳

۱. دانشجویان کارشناسی مهندسی عمران، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

۲. استاد دانشکده عمران، رئیس مرکز تحقیقات تکنولوژی و دوام بتن دانشگاه صنعتی امیرکبیر

۳. دانشجوی دکتری مدیریت ساخت، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

Email: anis_hasanpour@aut.ac.ir

(کدمقاله: E - کد انجمن: ۱۸)

چکیده

مزایای استفاده از مواد مکمل سیمانی نظیر پوزولان‌های طبیعی به عنوان جایگزین بخشی از سیمان به خوبی شناخته شده است. مقاله حاضر، اثرات استفاده از سه نوع پوزولان طبیعی (تراس جاجرود) بر مقاومت فشاری، جذب آب مویینه، جذب آب حجمی، مقاومت الکتریکی و انبساط ناشی از واکنش قلیایی سیلیسی در نمونه‌های بتن و ملات را بررسی می‌کند. سیمان‌های آمیخته مصرفی در این پژوهش، با استفاده از جایگزینی بخشی از کلینکر با ۲۸، ۴۲ و ۵۶ درصد پوزولان و با استفاده از آسیاب جداگانه، تولید شدند. نسبت آب به سیمان در همه طرح-های بتنی برابر با ۰/۵ و مقدار سیمان در هر مترمکعب برابر با ۳۵۰ کیلوگرم در نظر گرفته شد. به طور کلی، نتایج نشان می‌دهد مقاومت فشاری نمونه‌های بتنی با افزایش پوزولان کاهش یافته؛ اما پارامترهای دوام نمونه‌های ساخته شده از سیمان‌های آمیخته پوزولانی نسبت به سیمان شاهد، به میزان قابل ملاحظه‌ای بهبود یافته است.

واژه‌های کلیدی: پوزولان طبیعی، سیمان آمیخته، دوام، مقاومت فشاری

۱- مقدمه

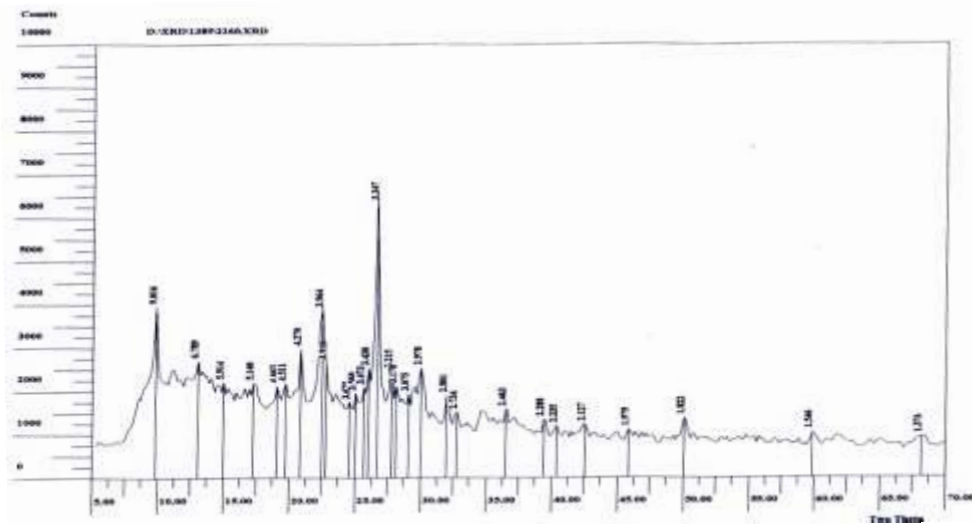
بتن به دلیل دارا بودن مزیت‌هایی نسبت به مصالح ساختمانی دیگر، به عنوان پرمصرف‌ترین مصالح ساختمانی شناخته می‌شود. با افزایش تولید سیمان از ابتدای قرن گذشته، میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای افزایش یافته است. صنعت سیمان به عنوان یکی از اصلی‌ترین منابع تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای شناخته می‌شود. در این میان، کشورهای در حال توسعه با حجم بالای فعالیت‌های عمرانی، نیاز بیش‌تری به توسعه صنعت سیمان دارند. کشور ما نیز از این امر مستثنی نمی‌باشد. یکی از راه‌های عملی در این زمینه تولید سیمان‌های آمیخته می‌باشد؛ تا بتوان ضمن تنوع بخشیدن به محصولات تولیدی، در جهت کاهش میزان انرژی مصرفی و آلودگی زیست محیطی اقدام موثری انجام داد [۱]. در این راستا در سال ۱۸۹۵ کاندلوت و دایک هوف از گرد آهک (نوعی که بر اثر جذب آب متورم می‌شود) به عنوان کاهش‌دهنده نفوذپذیری بتن استفاده کردند. در سال ۱۹۶۲ فرت نتایج تحقیقات خود را در زمینه اثر کربنات‌ها، سولفات‌ها، سیلیکات‌ها، کلریدها و برخی از مواد آلی به صورت رسمی منتشر نمود. از سال ۱۹۳۵ تولید مواد افزودنی در سطحی گسترده و به صورت تجاری آغاز گردید. امروزه استفاده از سیمان‌های پوزولانی به منظور صرفه‌جویی در میزان سیمان و افزایش دوام و پایداری بتن بسیار مورد توجه قرار گرفته است [۲]. به طور مثال در سال‌های اخیر طی آزمایشاتی نشان داده شده است که مقاومت فشاری ملات‌ها و بتن‌های ساخته شده از سیمان آمیخته تا سن ۹۱ روز از نمونه‌های ساخته شده با سیمان پرتلند کم‌تر است [۳ و ۴]. بتن‌های ساخته شده با پوزولان تراس در دراز مدت شروع به ازدیاد مقاومت کرده و مقاومت نهایی در این بتن‌ها حتی بالاتر از بتن حاوی سیمان پرتلند معمولی می‌باشد [۵] و نیز گیرش اولیه و نهایی سیمان آمیخته طولانی‌تر از سیمان پرتلند است [۶].

به طور کلی دستیابی به کیفیت مناسب در بتن‌های ساخته شده از سیمان‌های آمیخته برای افزایش دوام و مقاومت دراز مدت، مستلزم انجام سلسله آزمایشاتی است. در این راستا با هدف بررسی پارامترهای دوام و مقاومت بتن‌های حاوی سیمان آمیخته آزمایش‌هایی انجام گرفته است.

۲- برنامه آزمایش‌ها

۱-۲ مصالح

در این پژوهش به منظور بررسی پارامترهای مقاومت و دوام بتن‌های حاوی پوزولان طبیعی، سیزده طرح که مشخصات مصالح آن به شرح زیر می‌باشد، در آزمایشگاه بتن و مصالح ساختمانی دانشگاه صنعتی امیرکبیر ساخته شد. سیمان‌های استفاده شده، سیمان تیپ ۲ تهران در چهار گروه به نام‌های PTO، PTN، PTT و PTS (سیمان شاهد) است. سیمان PTO از سنگ‌های توف می‌باشد. کانی‌های شاخص آن فلدسپات‌ها و کوارتز است. متخلخل می‌باشد و براساس معیارهای میکروسکوپی، درجه فعالیت پوزولانی آن در زمره متوسط تا خوب قرار می‌گیرد. سیمان PTN از سنگ‌های آذرین و توف می‌باشد. کانی‌های شاخص آن فلدسپات‌ها و کوارتز است. متخلخل می‌باشد و براساس معیارهای میکروسکوپی، درجه فعالیت پوزولانی آن در زمره متوسط به سمت ضعیف پیش‌بینی می‌شود. سیمان PTT از سنگ‌های آذرین و توف می‌باشد. کانی‌های شاخص آن فلدسپات‌ها و کوارتز است. تخلخل میکروسکوپی آن جزئی است و براساس معیارهای میکروسکوپی، درجه فعالیت پوزولانی آن در زمره ضعیف قرار می‌گیرد. به طور مثال نتیجه آزمایش XRD پوزولان PTO در شکل ۱ نشان داده شده است. نتایج این آزمایش نشان می‌دهد که عناصر موجود در PTO به ترتیب فراوانی عبارتند از: کوارتز، هیولندیت، آلبیت، آنورتیت.

شکل ۱- آنالیز XRD سیمان حاوی پوزولان PTO

همچنین نتایج آنالیز شیمیایی پوزولان PTO در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- نتایج آنالیز شیمیایی نمونه پوزولان PTO

نمونه	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	LOI	Total
PTO	۶۶/۱۵	۱۱/۹۲	۲/۲۰	۴/۰۳	۲/۴۲	۲/۱۴	۱/۷۱	۹/۱۶	۹۹/۷۴

پنجمین کنفرانس سالیانه ملی بتن ایران - تهران - مهرماه ۱۳۹۲

همچنین نتایج تست فعالیت پوزولانی به روش TG بر روی نمونه‌های دیپوی پوزولان سیمان تهران در جدول و شکل ۲ نشان داده شده‌است.

جدول ۲- نتایج تست فعالیت پوزولانی به روش TG نمونه‌های معرف دیپوی پوزولان سیمان تهران

ردیف	کد نمونه	موقعیت نمونه	زیره باقیمانده روی الک ۹۰ میکرون (%)	نتایج اکتیویته پوزولانی به روش TG		
				روزه ۳	روزه ۷	روزه ۱۴
۱	PTO	دیپوی قدیمی	۴/۲	۴۳/۴۷	۴۹/۴۶	۵۴/۱۰
۲	PTN	دیپوی جدید	۴/۶	۴۵/۹۸	۵۱/۶۳	۵۳/۸۴
۳	PTT	دیپوی جدید و قدیم	۴/۴	۳۶/۳۰	۴۵/۴۳	۵۲/۴۳
۴	شاهد - پوزولان خاش	ایران	-	۴۵/۴۹	۵۳/۶۱	۶۰/۲۵

سنگدانه‌های مصرفی در این پروژه جهت ساخت بتن، از معادن سنگی حاشیه شهر تهران تأمین گردید و حداکثر اندازه سنگدانه‌های مصرفی برابر با ۱۹ میلی‌متر بود. ضمناً جهت انجام آزمایش واکنش قلیایی سیلیسی تسریع شده، از مصالح سنگی موجود در سد شهریار (استور) استفاده شد که این مصالح از واکنش‌زایی نسبتاً زیادی برخوردار هستند. برای ساخت ملات‌ها از ماسه با دانه‌بندی طبق استاندارد ASTM C1260 [۷] استفاده شده است که مشخصات آن در جدول ۳ آورده شده‌است.

جدول ۳- مشخصات دانه بندی ماسه

شماره الک	درصد وزنی رده شده از الک
۴	۱۰۰
۸	۹۰
۱۶	۷۵
۳۰	۷۵
۵۰	۷۵
۱۰۰	۸۵

۲-۲ نسبت اختلاط

ساخت بتن در مخلوط‌کن ۳۰ لیتری انجام شده‌است. پوزولان‌های جایگزین شده ۵۶،۴۲،۲۸،۱۴ درصد می‌باشد. تمام جایگزین‌ها بر اساس وزن است. نسبت آب به سیمان (W/C) در کلیه طرح‌ها مقدار ثابت ۰/۵ در نظر گرفته شده‌است. جزئیات طرح اختلاط یک مترمکعب بتن در جدول ۴ آورده شده‌است.

جدول ۴- مشخصات طرح اختلاط نمونه‌های بتن

W/C	اجزای بتن در (kg/m ³)				
	آب	سیمان	ماسه	شن بادامی	شن نخودی
۰/۵	۱۷۵	۳۵۰	۱۳۶۱/۲۵	۴۵۳/۷۵	۴۵۳/۷۵

پنجمین کنفرانس سالیانه ملی بتن ایران - تهران - مهرماه ۱۳۹۲

همچنین در طرح‌های حاوی پوزولان از روان‌کننده به مقدار ۱ الی ۷ درصد وزن سیمان، بسته به درصد جایگزینی پوزولان، استفاده شده است.

۲-۳ مراحل آزمایش‌ها و آماده سازی نمونه‌ها

نمونه‌ها پس از ساخت به منظور خروج هوای محبوس، روی میز ویبره قرار گرفتند. پس از ویبره کردن، به مدت یک روز با پارچه مرطوب پوشیده شده و بعد از آن از قالب خارج گردیدند و تا سن آزمایش به منظور جلوگیری از تبادل یونی کلسیم هیدروکسید، در آب آهک اشباع غوطه‌ور شدند.

از نمونه‌های مکعبی ۱۰*۱۰*۱۰ سانتی‌متر برای آزمایش مقاومت فشاری استفاده شد. این آزمایش طبق استاندارد ISIRI3206 [۸] انجام شده است. نمونه‌ها در سنین ۲۸،۷،۳ و ۹۰ روز پس از عمل‌آوری در آب آهک، مورد آزمایش قرار گرفتند.

آزمایش جذب آب حجمی طبق استاندارد BS EN-12390-8 [۹] روی نمونه‌های مکعبی ۱۰*۱۰*۱۰ سانتی‌متر و در سنین ۲۸ و ۹۰ روز انجام شد. نمونه‌ها تا سن آزمایش در آب آهک اشباع غوطه‌ور بودند. سپس ۲ روز در آون بادمای ۱۱۰ درجه سانتی‌گراد و پس از آن ۱ روز در دمای آزمایشگاه قرار گرفتند. بعد از آن نمونه به مدت ۳۰ دقیقه در آب غوطه‌ور شد.

آزمایش جذب آب مؤئینه طبق استاندارد EN480-50 [۱۰] روی نمونه‌های مکعبی ۱۰*۱۰*۱۰ سانتی‌متر و در سنین ۲۸ و ۹۰ روز انجام شد. نمونه‌ها تا سن آزمایش در آب آهک اشباع غوطه‌ور بوده، سپس ۱۴ روز در آون بادمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. سپس ۵ وجه هر مکعب با مواد عایق پوشانده شد و نمونه‌ها از وجهی که پوشیده نشده بود در آب قرار گرفتند به گونه‌ای که عمق آب در ۰/۵ سانتی‌متری از وجه پایینی نمونه قرار داشت.

واکنش قلیایی سیلیسی تسریع شده سنگدانه‌ها طبق استاندارد ASTM C1260 [۷] روی نمونه‌های منشوری ۲۸،۵*۲۵*۲۵ سانتی‌متر و در سنین ۳ و ۱۰ و ۲۸ روز انجام شد. نمونه‌ها تا سن آزمایش در محلول سودسوزآور قرار داشتند.

آزمایش مقاومت الکتریکی روی نمونه‌های مکعبی ۱۰*۱۰*۱۰ سانتی‌متر و در سنین ۲۸ و ۱۴،۳ روز انجام گردید. نمونه‌ها تا سن مورد آزمایش در آب آهک عمل‌آوری گردیدند. در هر بار از انجام آزمایش، ابتدا دستگاه آزمایش مقاومت الکتریکی کالیبره می‌شد و سپس مقاومت الکتریکی بر وجوه مختلف هر نمونه بتنی اندازه‌گیری گردید. رطوبت نمونه بتنی بر روی نتایج اثر می‌گذارد، از این‌رو باید نمونه‌های بتنی پس از خارج شدن از محلول آب آهک به سرعت مورد آزمایش قرار گیرند.

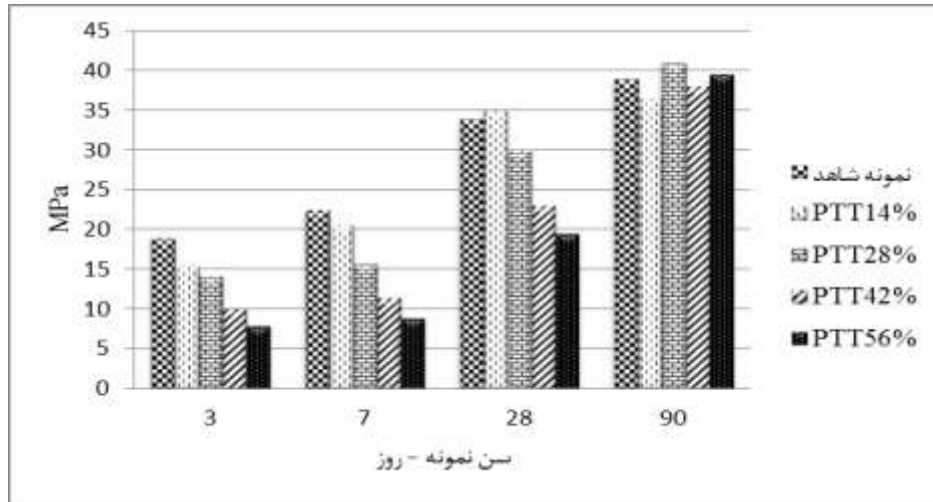
۳- تفسیر نتایج

۳-۱ مقاومت فشاری

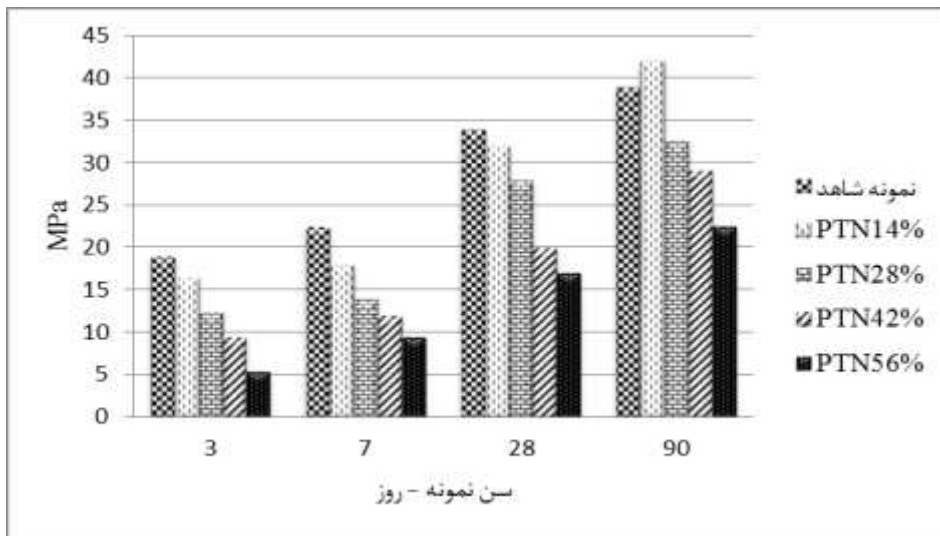
مقاومت فشاری نمونه‌های ساخته شده در سنین ۲۸،۷،۳ و ۹۰ روزه به دست آمده و نتایج آن در جدول ۵ و شکل‌های ۴،۳ و ۵ آمده است.

جدول ۵- مقاومت فشاری نمونه‌های بتن (مگاپاسکال)

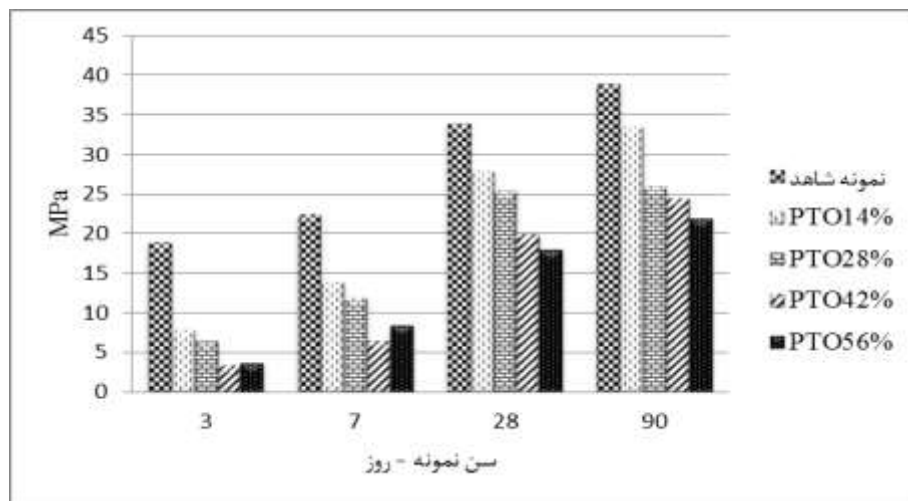
PTO56	PTO42	PTO28	PTO14	PTN56	PTN42	PTN28	PTN14	PTT56	PTT42	PTT28	PTT14	PTS	نمونه سن
۳،۷۵	۳،۵	۶،۵	۸	۳،۷۵	۶،۲۵	۷،۵	۱۰،۲۵	۴	۶	۸،۵	۱۲	۱۴	۳ روزه
۸،۵	۶،۵	۱۲	۱۴	۸،۵	۱۲	۱۴	۱۸	۹	۱۱،۵	۱۵،۷۵	۲۱	۲۲،۵	۷ روزه
۱۸	۲۰	۲۵،۵	۲۸	۱۷	۲۰	۲۸	۳۲	۱۹،۵	۲۳	۳۰	۳۵	۳۴	۲۸ روزه
۲۲	۲۴،۵	۲۶	۳۳،۵	۲۲،۵	۲۹	۳۲،۵	۴۲	۳۹،۵	۳۸	۴۱	۴۲	۳۹	۹۰ روزه

شکل ۳- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌های PTT با نمونه شاهد

شکل ۴- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌های PTN با نمونه شاهد

شکل ۵- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌های PTO با نمونه شاهد

پنجمین کنفرانس سالیانه ملی بتن ایران - تهران - مهرماه ۱۳۹۲

با توجه به شکل‌های فوق نمونه‌های ساخته شده از سیمان‌های حاوی پوزولان PTT، در درصدهای مختلف مقاومت بیشتری را نسبت به نمونه‌های ساخته شده از PTO و PTN از خود نشان می‌دهند، که این امر نشان‌دهنده فعالیت پوزولانی سریع‌تر گروه PTT می‌باشد.

همان‌طور که از شکل‌ها برمی‌آید اکثر نمونه‌ها نسبت به نمونه شاهد، تا سن ۹۰ روز دارای مقاومت کم‌تری می‌باشند. این موضوع پس از سن ۹۰ روز می‌تواند وضعیت دیگری را داشته باشد.

در سن ۷-۳، ۷-۲۸ و ۹۰-۲۸ روز درصد افزایش مقاومت در تمام نمونه‌های حاوی پوزولان بیش از نمونه شاهد است. هرچه درصد پوزولان جایگزین شده بیشتر باشد، درصد افزایش مقاومت در سنین ۷-۳، ۷-۲۸ و ۹۰-۲۸ روز بیش‌تر است. بخش عمده افزایش مقاومت در نمونه شاهد در سن ۷-۳ روز اتفاق می‌افتد؛ در صورتی‌که در نمونه‌های حاوی پوزولان عمده افزایش مقاومت مربوط به سن ۷-۲۸ روز می‌باشد. در نمونه‌های حاوی ۴۲ و ۵۶ درصد پوزولان، خصوصاً نمونه PTN، افزایش مقاومت تا سن ۹۰ روز نیز با سرعت زیادی ادامه دارد. به‌طور نمونه درصد افزایش مقاومت برای PTN56% در سنین ۷-۲۸ و ۹۰-۲۸ روز به‌ترتیب مطابق زیر است:

$$[(19.5-9)/9] * 100 = 117\%$$

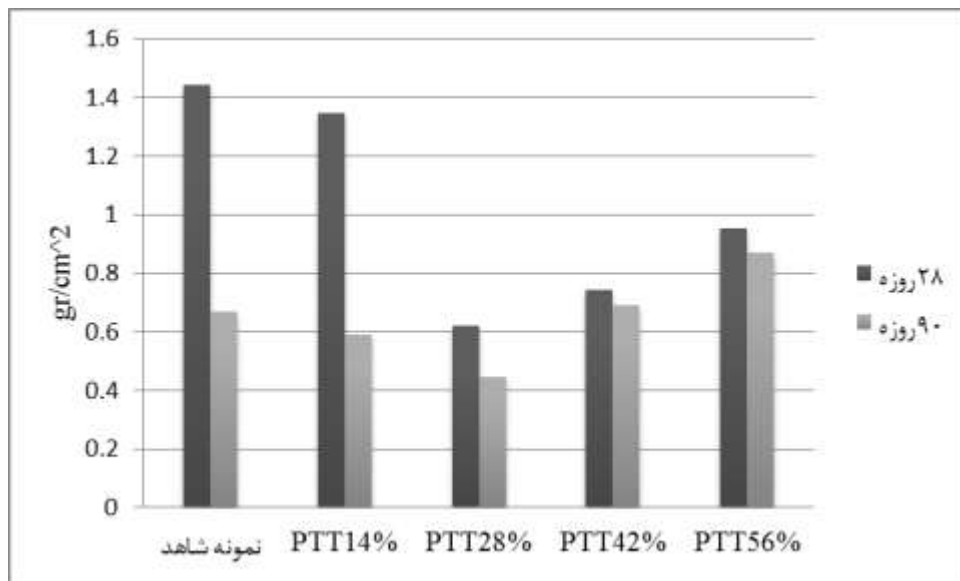
$$[(39.5-19.5)] * 100 = 102\%$$

۲-۳ جذب آب موئینه

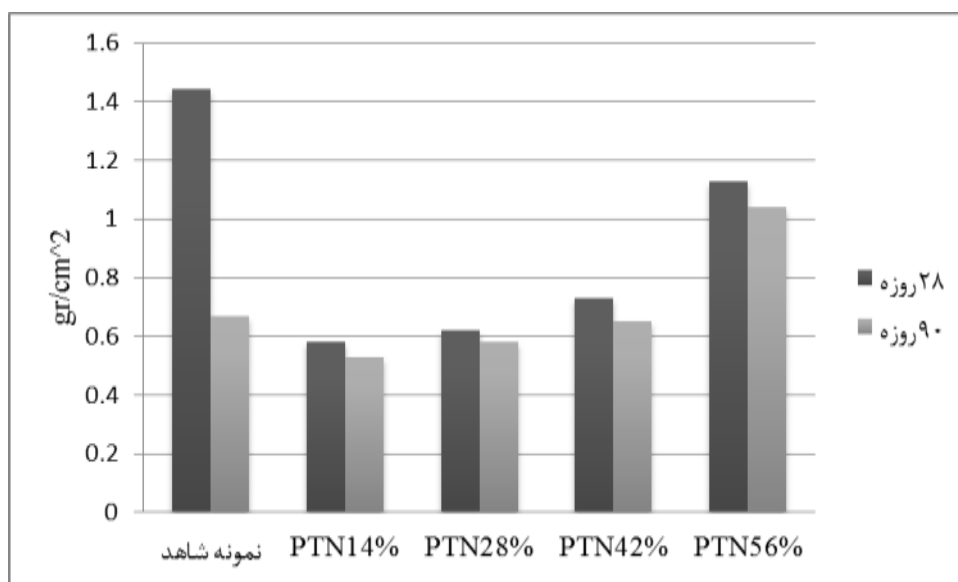
جذب آب موئینه نمونه‌های ساخته شده در سنین ۲۸ و ۹۰ روزه به دست آمده و نتایج آن در جدول ۶ و شکل ۶ و ۷ آمده‌است.

جدول ۶- جذب آب موئینه نمونه‌های بتن (گرم برسانتی متر مربع)

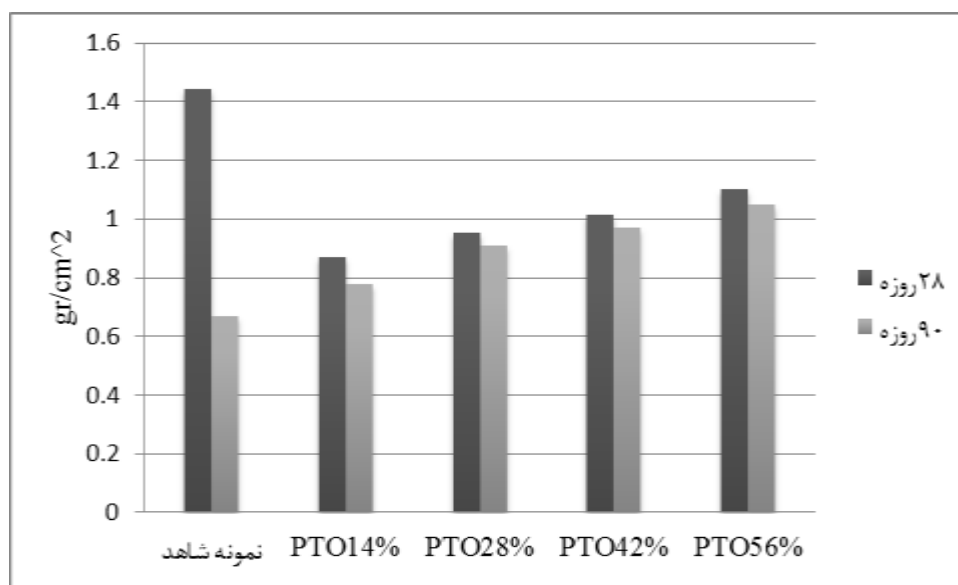
نمونه	سن	PTS	PTT14	PTT28	PTT42	PTT56	PTN14	PTN28	PTN42	PTN56	PTO14	PTO28	PTO42	PTO56
۲۸ روزه	۱.۴۴۵	۱.۳۴۵	۰.۶۲	۰.۷۴۵	۰.۹۵۵	۰.۵۸	۰.۶۲	۰.۷۳	۱.۱۳	۰.۸۷	۰.۹۵۵	۱.۰۱۵	۱.۱	
۹۰ روزه	۰.۶۷	۰.۵۹	۰.۴۴۵	۰.۶۹	۰.۸۷	۰.۵۳	۰.۵۸	۰.۶۵	۱.۰۴	۰.۷۸	۰.۹۱	۰.۹۷	۱.۰۵	

شکل ۶- مقایسه جذب آب موئینه نمونه‌های PTT با نمونه شاهد

شکل ۷- مقایسه جذب آب موئینه نمونه‌های PTN با نمونه شاهد

شکل ۸- مقایسه جذب آب موئینه نمونه‌های PTO با نمونه شاهد

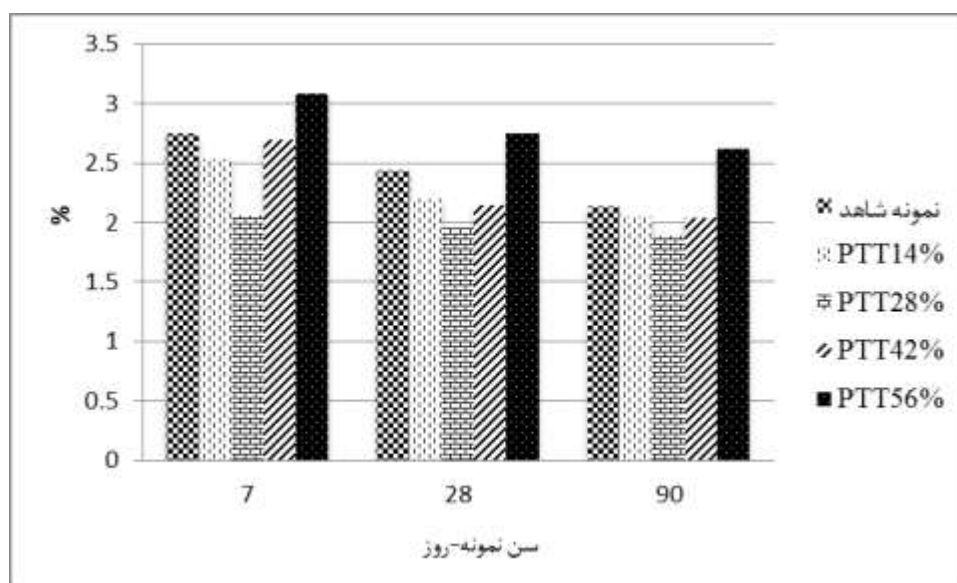
جذب آب موئینه با گذشت زمان کاهش می‌یابد؛ این کاهش در نمونه‌های PTT به دلیل تخلخل جزئی آن بارزتر است. شکل ۷ و ۶ نشان می‌دهد تا جایگزینی ۲۸٪ کلینکر با پوزولان، جذب آب موئینه روند کاهشی داشته، لیکن در درصد‌های ۴۲ و ۵۶ این روند افزایشی است. افزایش جذب آب موئینه در نمونه‌های حاوی بیش از ۲۸ درصد پوزولان تراس، می‌تواند به دلیل پدیده رقیق سازی کلینکر باشد. با توجه به شکل ۸، در نمونه‌های PTO کم‌ترین جذب آب موئینه را PTO14% دارا می‌باشند و با افزایش درصد پوزولان، همواره جذب آب افزایش می‌یابد.

۳-۳ جذب آب حجمی

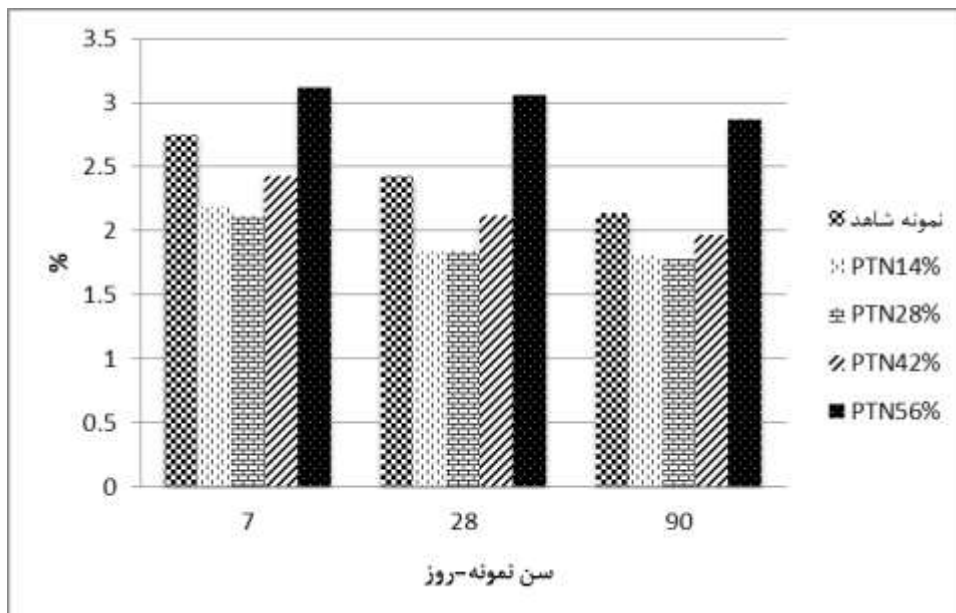
جذب آب حجمی نمونه‌های ساخته شده در سنین ۲۸، ۹۰ و ۲۸۰ روزه به دست آمده و نتایج آن در جدول ۷ و شکل ۱۱ و ۱۰ آمده است.

جدول ۷- جذب آب حجمی نمونه‌های بتن (%).

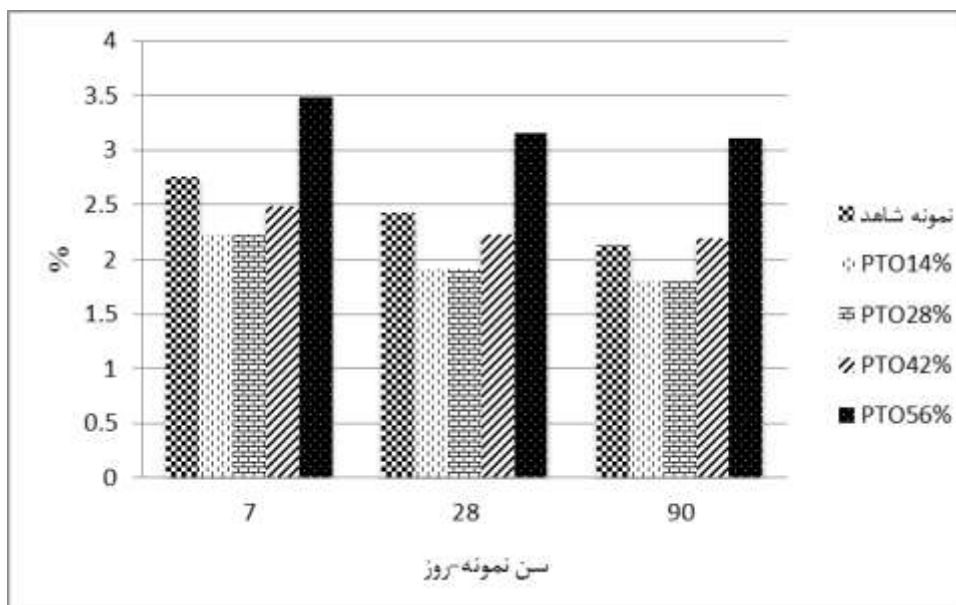
PTO56	PTO42	PTO28	PTO14	PTN56	PTN42	PTN28	PTN14	PTT56	PTT42	PTT28	PTT14	PTS	نمونه / سن
۳.۴۸۵	۲.۴۸	۲.۲۵۵	۲.۲۳	۳.۱۲	۲.۴۲۵	۲.۱۱۵	۲.۱۸۵	۳.۰۸۵	۲.۶۹	۲.۰۵۵	۲.۵۳	۲.۷۵	۷ روزه
۳.۱۵	۲.۲۳	۱.۹۷	۱.۹۱	۳.۰۵۵	۲.۱۱۵	۱.۸۵	۱.۸۴	۲.۷۵	۲.۱۴۵	۱.۹۵	۲.۲	۲.۴۳	۲۸ روزه
۳.۱۱	۲.۱۹	۱.۹۴	۱.۸	۲.۸۶۵	۱.۹۷	۱.۷۸	۱.۸۱	۲.۶۲	۲.۰۴	۱.۸۹	۲.۰۵	۲.۱۳۵	۹۰ روزه

شکل ۹- مقایسه جذب آب حجمی نمونه های PTT با نمونه شاهد

شکل ۱۰- مقایسه جذب آب حجمی نمونه‌های PTN با نمونه شاهد

شکل ۱۱- مقایسه جذب آب حجمی نمونه‌های PTO با نمونه شاهد

در شکل‌های فوق مشخص است که در هر گروه نمونه‌های حاوی ۲۸ درصد پوزولان کم‌ترین میزان جذب آب حجمی را دارا می‌باشند. در این میان نمونه‌های گروه PTN در درصدهای جایگزینی ۴۲ و ۲۸، ۱۴ نسبت به دو گروه دیگر جذب آب حجمی کم‌تری دارند، لیکن در درصد جایگزینی ۵۶ درصد آزمایش‌ها روند مشخصی را نشان نمی‌دهند.

۴-۳ آزمایش مقاومت الکتریکی

تمامی نمونه‌ها در سنین ۴۲، ۲۸، ۷ و ۹۰ روز دارای مقاومت الکتریکی ۱۰۰ کیلو اهم-سانتی‌متر بودند. این موضوع حاکی از آن است که میزان افزایش و بهبود عملکرد نمونه‌های بتن حاوی مواد پوزولانی، از نظر مقاومت الکتریکی بسیار مطلوب است که دلیل آن

پنجمین کنفرانس سالیانه ملی بتن ایران - تهران - مهرماه ۱۳۹۲

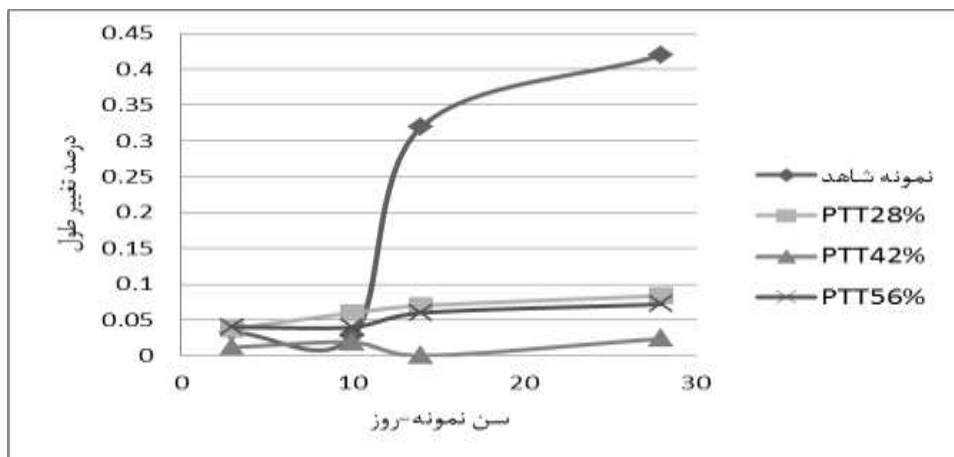
می‌تواند به تأثیر همزمان کاهش تخلخل و نیز فعالیت پوزولانی برگردد و نتیجه آن، کاهش مقدار هیدروکسید و یون‌های قلیایی که مهمترین عامل در عبور بار الکتریکی هستند، خواهد بود. در پی ایجاد مانع در حرکت الکترون‌ها از نواحی آندی به کاتدی، مقاومت الکتریکی بتن افزایش پیدا می‌کند و باعث ایجاد تأخیر در پروسه خوردگی آرماتور در بتن می‌گردد.

۳-۵ آزمایش واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

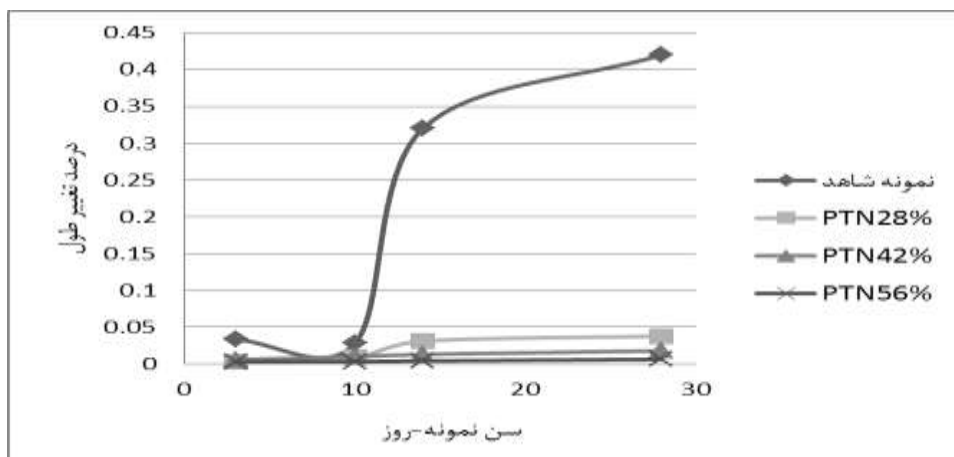
تغییر طول نمونه‌های ساخته شده در سنین ۳، ۱۰، ۱۴، ۲۸ و ۲۸ روز به دست آمده و نتایج آن در جدول ۷ و شکل ۱۲، ۱۳ و ۱۴ است.

جدول ۷- تغییر طول نمونه‌های ملات (%)

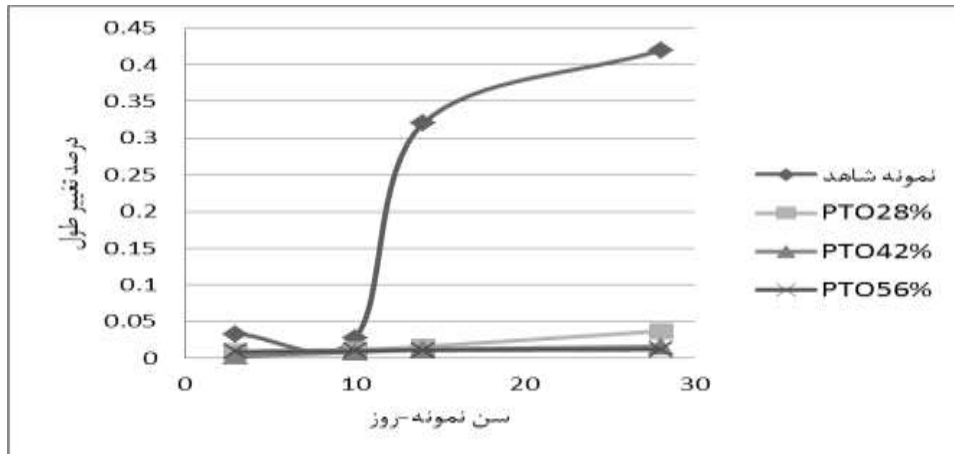
PTO56	PTO42	PTO28	PTN56	PTN42	PTN28	PTT56	PTT42	PTT28	PTS	نمونه	
										سن	روزه
۰.۰۰۹	۰.۰۰۳	۰.۰۰۹	۰.۰۰۲۶	۰.۰۰۶	۰.۰۰۳	۰.۰۴	۰.۰۱۲	۰.۰۳۸	۰.۰۳۳	۳	روزه
۰.۰۰۱	۰.۰۰۸	۰.۰۱۲	۰.۰۰۳۳	۰.۰۰۱	۰.۰۰۹	۰.۰۴	۰.۰۱۹	۰.۰۰۶	۰.۰۲۸	۱۰	روزه
۰.۰۰۱۱	۰.۰۱۲	۰.۰۱۶	۰.۰۰۴۲	۰.۰۰۱۳	۰.۰۰۳۱	۰.۰۰۶	۰.۰۰۲۱	۰.۰۰۷	۰.۰۳۲	۱۴	روزه
۰.۰۰۱۲	۰.۰۱۶	۰.۰۲۷	۰.۰۰۶۳	۰.۰۰۱۸	۰.۰۰۳۸	۰.۰۰۷۲	۰.۰۰۲۴	۰.۰۰۸۴	۰.۰۴۲	۲۸	روزه

شکل ۱۲- مقایسه تغییر طول نمونه‌های PTT با نمونه شاهد

شکل ۱۳- مقایسه تغییر طول نمونه‌های PTN با نمونه شاهد

شکل ۱۴- مقایسه تغییر طول نمونه‌های PTO با نمونه شاهد

طبق استاندارد ASTM C1260 و نتایج حاصل از انجام واکنش قلیایی سیلیسی، این نتیجه مشهود است که درصد تغییر طول نمونه شاهد در تمامی سنین (به جز ۳ روز) بیش از ۰/۲ درصد است، که این نشان دهنده فعال بودن سنگدانه‌ها از لحاظ واکنش قلیایی می‌باشد. اما استفاده از پوزولان، درصد تغییر طول را به کمتر از ۰/۱٪ کاهش داده است، که بیانگر تاثیر پوزولان در غیرفعال شدن سنگدانه‌ها می‌باشد. پوزولان بیش‌ترین تاثیر را در گروه پوزولانی ۵۶٪ PTN داشته است که مقدار تغییر طول را تا سن ۲۸ روز به ۰/۰۰۶۳٪ کاهش داده است.

۴- نتیجه گیری

۱. با افزایش میزان پوزولان، تقاضای آب به شدت افزایش یافته و به منظور ساخت بتن با کارایی ثابت، استفاده از مواد افزودنی روان‌کننده ضروری است.
۲. افزایش درصد پوزولان، سبب کاهش مقاومت نمونه‌های بتنی تا سن ۹۰ روز گردیده است.
۳. باتوجه به نتایج آزمایش مقاومت فشاری، بتن‌های ساخته شده با سیمان‌های حاوی مقادیر زیاد پوزولان، در سنین بالا افزایش مقاومت دارند. بنابراین این سیمان‌ها در پروژه‌هایی نظیر ساخت سدها مطلوب است.
۴. درکلیه نمونه‌ها، جذب آب مویینه با افزایش سن، کاهش می‌یابد. این موضوع حاکی از آن است که با گذشت زمان نفوذ پذیری بتن کاهش می‌یابد.
۵. درکلیه نمونه‌ها، جذب آب حجمی با افزایش سن، کاهش می‌یابد. این موضوع حاکی از آن است که با گذشت زمان دوام بتن در مقابل عوامل مخرب، افزایش می‌یابد.
۶. نمونه‌های حاوی پوزولان، تغییرات طول بسیار کمتری تحت واکنش قلیایی سنگدانه نسبت به نمونه شاهد دارند. این موضوع حاکی از آن است که استفاده از پوزولان، سنگدانه‌ها را از حالت فعال به غیر فعال رسانده است.

۵- منابع

۱. رمضانیاپور، کاربرد مواد جایگزین سیمان و کاهش مصرف انرژی. ۱۳۷۷
۲. دکتر علی اکبر رمضانیاپور و دکتر افشین طاهری و مهندس طیبه پرهیزگار، ۱۳۷۷، "مواد افزودنی و پوزولانی و کاربرد آن در بتن"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
3. L. Turanli, B. Uzal, F. Bektas, Effect of large amounts of natural pozzolan addition on properties of blended cements, 2005.
4. B. Uzal, L. Turanli, Studies on blended cements containing a high volume of natural pozzolans, 2003.
۵. علی اکبر رمضانیاپور، منصور پیدایش، دوام بتن و نقش سیمان‌های پوزولانی (نشریه شماره ۲۷۴)، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران، ۱۳۷۶.
6. L. Turanli*, B. Uzal, F. Bektas, Effect of material characteristics on the properties of blended cements containing high volumes of natural pozzolans, 2004.
7. ASTM C1260, Standard Test Method for Potential Alkali Reactivity of Aggregates (Mortar-Bar Method). American Society for Testing and Materials. 2005.
۸. استاندارد ملی ایران شماره ۳۲۰۶ (۱۳۷۷)، "تعیین مقاومت فشاری بتن".
9. BS EN-12390-8, Depth of penetration of water under pressure. British Standards Institution, 2000.
10. BS EN-480-5, Tests methods, determination of capillary absorption. British Standards Institution, 1997.